

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 5. marts 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Slagsen: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2019-0030-1999
Dok.: 1009077

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 355 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. februar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 355 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren – i den type sager, som beskrevet i artiklen "Somalisk mand har begået grove forbrydelser mod danskere – og hans tur gennem retssystemet koster os det hvide ud af øjnene" fra Den Korte Avis den 28. januar 2019, hvor det er klart for enhver, at der ikke er udsigt til, at en ankesag vil medføre en anden afgørelse – overveje at indføre et princip om, at den dømte skal betale, hvad han skylder det danske samfund, før han kan udnytte sin ret til at anke?”

Svar:

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg tager meget stor afstand fra den form for kriminalitet, som beskrives i artiklen.

I Danmark er det sådan, at man som anklaget i en straffesag har ret til at få prøvet sin sag i to instanser. Dette to-instansprincip indebærer, at en tiltalt i en straffesag, som dømmes i første instans, har ret til at anke dommen til en højere instans. Det gælder også i tilfælde, hvor den tiltalte er blevet udvist i første instans. Hvis den tiltalte dømmes ved den højere instans, vil den tiltalte blive pålagt at betale sagens omkostninger.

To-instansprincippet følger også af artikel 2 i 7. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Princippet er med til at sikre, at straffesager får det rigtige udfald, og er dermed med til at sikre retssikkerheden for den anklagede. Det synes jeg ikke, at vi skal gå på kompromis med. Og det ville netop være tilfældet, hvis den dømtes mulighed for at anke blev betinget af, at den dømte havde betalt de sagsomkostninger, som han eller hun var blevet pålagt i første instans.

Og det kan jeg som justitsminister ikke gå ind for.